

gen har Fortrinsret efter Reglerne i Tinglysningslovens § 4. I hidtidig Praksis har Landbrugsministeriet altid imødekommet Ansøgninger om Tilladelse til Tinglysning af saadan Pantsætning (Grundforbedringslaan. m. v.).

Blandt de Vilkaar, som Landbrugsministeriet efter hidtidig Praksis har fastsat for Dispensationer fra Forbudet mod paa Jordrentelodder at foretage Foranstaltninger, hvorved Jordens Dyrkningsværdi varigt forringes, har sædvanligvis været Kravet om Indbetaling til Jordfonden af en Del af det ved Foranstaltningen opnaaede Merudbytte ved Salg af udgravet Ler, Kalk o. lign. mod Nedsættelse af Jordrentesvarelsen i Forhold til det indbetalte Beløb for Tiden fra Indbetalingen indtil næste Omvurdering til Jordrentesvarelse.

I Tilfælde, hvor det oplyses, at Ejeren uden at søge Dispensation fra Forbudet har overtraadt dette, har Staten i det væsentlige været henvist til at haandhæve Forbudet ved at kræve eventuelle i Ejendommen indestaaende Statslaan, særlig Byggelaanet, indfriet paa Grund af Misligholdelse, og over for Ejere af Jordrentelodder, hvori der ikke indestaar Statslaan, har Staten normalt været uden Midler til Haandhævelse af Forbudet.

Der foresloges derfor i § 25, Stk. 2 og 3, indført Straffebestemmelser, hvorefter Forbudet kan haandhæves over for Ejeren ved Bøder og Tvangsbøder, og hvorefter ogsaa tidligere Ejere kan straffes med Bøde for Overtrædelse af Forbudet.

I § 34, Stk. 4, og § 55, Stk. 3, foresloges Landbrugsministeren bemyndiget til efter Indstilling fra Statens Jordlovsudvalg at meddele *Rentefrihed for indtil $\frac{1}{2}$ af Laan til Indkøb af Tillægsgjord*. Efter Forslaget af 1946—47 samt Lov Nr. 186 af 4. Juni 1947 skulde Rentefrihed kun kunne indrømmes for $\frac{1}{4}$ af Laanet.

I § 54 foresloges for Ejendomme med konjunkturbestemt Rente tilsvarende Lempelser i Pantsætningsforbudet som med Hensyn til Jordrenteejendomme.